

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.965 van 17 augustus 2018
in de zaak A. 225.324/XIV-37.732**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kati Verstrep
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 28 mei 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 202.955 van 25 april 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 13 juni 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit in het bestreden arrest dat “[i]n huidig voorliggend specifiek geval [...] de verwerende partij [kan] gevolgd worden waar zij stelt dat de gezinsbanden van verzoeker niet aanwezig zijn in België” zodat er “geen sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven in België”. Er diende dan ook niet te worden ingegaan “op verzoekers argument dat moet blijken waarom de beëindiging van zijn verblijfsrecht noodzakelijk is in een democratische samenleving”. In de mate dat

verzoeker thans betoogt dat er wel degelijk sprake zou van een beschermingswaardig gezinsleven, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vervolgens op wettige wijze dat “het niet de bevoegdheid van de verwerende partij [is] om te oordelen of de echtgenote van verzoekster, een Afghaans staatsburger die in Afghanistan woont, die nooit in België is geweest, laat staan hier een asielaanvraag heeft ingediend, zich wel of niet in Kaboel kan vestigen of binnen Afghanistan kan reizen”. Verzoeker gaat er in zijn kritiek tegen die overweging ten onrechte van uit dat er te dezen sprake is van een gezinsleven dat de bescherming van artikel 8 van het EVRM geniet, hetgeen, zoals hierboven reeds werd aangehaald, niet het geval is. Verzoeker maakt dan ook schending van artikel 8 van het EVRM, van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie of van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen aannemelijk.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeventien augustus tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams